

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

Finansministeren

6. januar 2009

J.nr. 53-79

Endeligt svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 49 (alm. del) af 2. december 2008.

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere artiklen "Europe on the brink of currency crisis meltdown" fra The Telegraph 26/10 2008, hvor det forudsiges, at euroen kan komme i store problemer pga. eurolandenes store udlån i kriseramte økonomier i blandt andet Østeuropa. Ministeren bedes desuden oplyse, hvorvidt han mener, at det i en så usikker situation vil være en fordel for Danmark, at blive medlem af euroen.

Svar:

Jeg har med interesse læst artiklen fra The Telegraph, som generelt bekræfter min klare opfattelse af, at euroen er garanten for rente- og valutastabilitet – særligt i perioder med finansiell krise og betydelig valutauro.

Jeg har ikke kendskab til de konkrete tal for vesteuropæiske bankers eksponering over for emerging markets, men i det omfang banker i eurolandene måtte komme i konkrete vanskeligheder, er det en problemstilling, som de enkelte lande bør adresse nationalt mhp. at opretholde den finansielle stabilitet.

Under alle omstændigheder skyldes eventuelle problemer i den finansielle sektor ikke euroen. Tvært imod giver eurolandenes deltagelse i den fælles valuta beskyttelse over for pres på valutakursen og stigninger i det lange rentespænd. Eurolande med høj offentlig gældsbyrde, herunder især Belgien, Irland og Italien, har i de senere måneder oplevet et stigende rentespænd, hvilke imidlertid måtte forventes at have været større, hvis disse lande ikke havde haft euroen. Der er heller ingen grund til at formode, at euroen som sådan skulle blive udsat for spændinger pga. den finansielle uro, idet euroen er en flydende valuta, hvis kurs vil tilpasse sig kapitalbevægelserne ind og ud af euroområdet.

Det er korrekt at en række ERM II-lande, der ligesom Danmark har knyttet sin valutakurs til euroen, oplever pres på deres valutakurs. Dette skyldes netop, at selvom disse landes valutaer er tæt knyttet til euroen, er de fortsat selvstændige valutaer. I perioder med økonomisk og finansiell usikkerhed observeres typisk større kapitalstrømme fra økonomiske randområder over mod de større og sikre

reservevalutaer, herunder især euroen. De udvidede pengepolitiske rentespænd mellem flere af ERM II-landene og euroområdet skal ses i dette lys.

Hovedparten af de europæiske lande, der ønsker inflations-, rente- og valutastabilitet, sigter mod euromedlemskab så snart konvergenskravene opfyldes. Der er ikke andre eksempler på lande som Danmark, der på den ene side har knyttet valutaen meget tæt til euroen over så lang en periode, men ikke har ønsket at tage det fulde skridt mod euromedlemskab. ERM II-samarbejdet – hvor valutakurserne er tæt knyttet til euroen, men hvor risikoen for valutapres og -spekulation er til stede – anses for de fleste EU-lande som et ”nødvendigt onde” på vejen mod fuldgyldigt euromedlemskab.

Endelig er den danske valutakurs og rente under alle omstændigheder bundet til udviklingen i euroområdet. Med deltagelse i eurosamarbejdet har vi større mulighed for at medvirke til en gunstig udvikling i euroområdet – inkl. den afsmittende effekt på danske forhold – end ved at være udenfor.

Med venlig hilsen

Lars Løkke Rasmussen